

ere affattede. Med § 7, som jeg nævnte før, har jeg intet principielt at indvende undtagen det rent lokale Spørgsmaal angaaende Gentofte Kommune, som jeg ikke skal komme tilbage til. Med Hensyn til Bestemmelsen om Beskatning af Aktieselskaber og andre juridiske Personer, nærer jeg ikke stor Betænktheds ved den Uretfærdighed, der skal fremkomme ved at komme til en dobbelt Beskatning, selv om man ikke vilde optage den Bestemmelse, som Ministeren har gjort, at de paagældende Aktionærer skulle have Ret til at fordre sig fritagne for Skat af 4 pCt. af det Beløb, de have oppebaaret som Aktieudbytte. Jeg tror ikke, at det vil være spænderlig mere uretfærdigt end den Dobbeltbeskatning, som uvilkaarlig fremkommer gennem Hartkornskatten, det er et af de faa Punkter, i hvilke jeg er enig med det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen). Hartkornbeskatningen i Kommunerne er og bliver en Dobbeltbeskatning, den kan ikke blive andet, og for øvrigt er jeg enig med det ærede Medlem i, at Hartkornskatten som Kommuneskat betragtet er en Uting, og jeg vilde ønske, at man kunde komme til andre Regler, end saaledes at vælte mere og mere over paa Hartkornet. Det er ikke noget enestaaende, at man lægger 60 Kr. i Kommuneskat paa Hartkornet foruden 20—30 Kr. til Amtsfonden, saa at man kommer paa sine Steder efterhaanden til at belaste Hartkornet saaledes, at det til sidst ikke kan bære det. Vi have en Kommune ikke meget langt fra Kjøbenhavn, som har 60 Kr. i Kommuneskat foruden et Bidrag til Amtsfonden, der, saa vidt jeg erindrer, er 24 Kr. Jeg tror som sagt ikke, at det er nogen Uret, man gør, ved at beskaffe Aktieselskaber, naar Skatten er begrænset til 2 pCt., og selv om man ikke giver den paagældende Aktieejer Ret til at gøre det Afdrag i sin stattepligtige Indtægt, som den højt ærede Minister gør, men jeg skal heller ikke have noget imod, at det bliver staaende. Derimod er jeg ikke sikker paa, om det er rigtigt og retfærdigt at fastslaa som Hovedregel, at det Sted, hvor det paagældende Selskab har sit Hovedkontor, og Bestyrelsen har sit Sæde, skal betragtes som den paagældende Forretnings Opholds Kommune, det vil med andre Ord sige, at den er Hovedstattekommunen; det er jeg ikke vis paa er rigtigt. Forholdet er jo overhovedet saaledes, at de Dele af vort Samfund, der saa godt som udelukkende faa Gavn af dette Lovforslag, hvis det bliver ophøjet til Lov, er i allerførste Række Kjøbenhavn og de større Rådsteder; det er de Kommuner, der i Særdeleshed komme til at høste Nytte af

Lovforslagets Bestemmelser. Nu er Forholdet angaaende Aktieselskaber jo saaledes, som vi alle vide, at den største Del af de store Aktieselskaber uden Hensyn til, hvor Bedriften er, have deres Domicil og Hovedkontor i Kjøbenhavn. Kjøbenhavn vil altsaa blive Opholds Kommune for alle disse store Selskaber, hvis Bestyrelse have deres Sæde her, uden Hensyn til, om Virksomheden drives i den fjerneste Udkant af Landet. Jeg er ikke sikker paa, at det er rigtigt; det forekommer mig, at det vilde være retfærdigere, naar man var gaaet til at sige: Det Sted, hvor Hovedvirksomheden er, er den paagældende Virksomheds Opholds Kommune og har de dermed følgende Fordele. Endnu et enkelt Ord skal jeg tillade mig at nævne; det er nærmest et Spørgsmaal til den højt ærede Indenrigsminister. Der staar i § 13, at Loven træder i Kraft den 1ste Oktober 1893. Det kan jeg ikke forstaa. Det kan gerne være, at jeg let kan komme til at forstaa det, naar jeg faar det forklaret, men jeg forstaaer ikke, at man kan lade en Skattelov, som angaar saa vel det Skatteaar, der begynder den 1ste April og ender den 31te Marts, som det, der begynder den 1ste Januar og ender den 31te December, og som indfører en hel ny Stattemellemregning mellem Kommunerne, træde i Kraft saaledes, at det falder paa tværs af Skatteaaret. Det forekommer mig, saaledes som jeg har set paa Forholdene, med de Oplysninger, jeg har kunnet læse i Lovforslaget, at det kunde være hensigtsmæssigere at lade Loven træde i Kraft den 1ste Januar. Jeg vilde ønske, at man kunde komme til — og det vil vist alle, der have med kommunale Sager at gøre — at vi havde samme Skatteaar i alle Kommuner hele Landet over, men jeg ser godt Vanskeligheden derved. Det kunde næppe ordnes paa anden Maade, end at man lod Kjøbenhavns Skatteaar være det samme som i hele det øvrige Land, og det vilde Kjøbenhavn vel sagtens nødig gaa til. Det er imidlertid en Ulempe af ikke ringe Betydning, navnlig for de Kommuner, der have en betydelig Mellemregning med Kjøbenhavns Kommune, at Skatteaarene ere forskellige.

I øvrigt i det store hele kan jeg ikke se andet end, at det Grundlag, som foreligger, er af en saadan Betskaffenhed, at der med nogenlunde god Vilje fra alle Sider let vil kunne faas en Lov, som jeg dog nok tror, man ikke skal faa grumme megen Utal for i al Almindelighed hele Landet over, selv om man vedtager en Lov, uden at gøre de kolossale Omvæltninger i Hovedprincippet, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C.